AKCIJA ZA PREVENTIVO

Prijave zaradi točenja alkohola vinjenim in mladoletnikom

Pred začetkom akcije je komandir Milan Pagon miličnike natanko seznanil s cilji in podrobnostmi.

Predsoba je bila snažna. Mlado dekle, z velikimi svetlimi, a otožnimi očmi, se je umaknilo v kuhinjo in si dalo opravka s posodo, le da nam ne bi bila »v napoto«.

»Tukaj je račun, carinske deklaracije pa nimam. Za radio nimam računa, ampak ga bom dobil, vse sem kupil od Marjana...« je nekam negotovo pojasnjeval tridesetletnik, v čigar stanovanje smo stopili. Organi javne varnosti so se na podlagi utemeljenega suma, da skriva v stanovanju predmete, pridobljene s kaznivim dejanjem, odločili za hišno preiskavo.

Površen pregled stanovanja in kleti je pokazal, da se mož ukvarja s tihotapstvom, a kaj prida ni bilo najti, za malenkosti pa se miličniki tokrat niso niti zmenili. V rokah so že imeli drage zvočnike in avtoradio, neznanega izvora, za katerega je osumljenec trdil, da ga je kupil od nekega znanca, ki dela pri znanem transporterju.

»Tokrat bo prijavljen zaradi carinskega prekrška,« so mi kasneje povedali miličniki in dodali, da je osumljenec njihov star znanec, ki ni zaposlen, a vedno »pri denarju«...

To je le utrinek z akcije, ki so jo malo pred prvomajskimi prazniki izvedli miličniki postaje milice Bežigrad, pod vodstvom komandirja **Milana Pagona** in njegovega pomočnika **Franca Debeljaka.**

Akcija se je začela malce po šesti uri, ko je zbranim miličnikom, razdeljenim v več skupin, komandir najprej pojasnil cilje in namen ter jih opozoril na posamezne podrobnosti.

Namen akcije je bil ugotavljanje lokalov, kjer točijo alkohol mladoletnikom in vinjenim osebam, odkrivanje in preprečevanje kršitev javnega reda in miru v gostinskih lokalih, izvajanje preventivnih pregledov potnikov in prtljage v cestnem prometu z namenom odkrivanja predmetov namenjenih ali izvirajočih iz kaznivih dejanj ali za izvajanje kaznivih dejanj, itd.

Za ogrevanje se je večji del skupine napotil kar čez cesto v bife **Vija – vaja,** ki med občani dviga temperaturo zaradi avtomobilov gostov, ki so običajno parkirani kar po pločniku pred lokalom in tako močno ovirajo pešce in kolesarje.

Ko so miličniki tu delo opravili so se razpršili in v treh urah obiskali nekaj manj kot dvajset gostinskih lokalov družbenega in zasebnega sektorja.

»Nekateri teh lokalov so postali stalna zbirališča sumljivih oseb, klatežev, brezdelnežev in kriminalcev. Pa ne le tretjerazredne »beznice« ampak tudi na zunaj prijetno urejeni in »ugledni« bifejčki, ki zadnje čase rastejo kot gobe po dežju,« mi je pripovedoval miličnik Dušan, ki ima že bogate izkušnje. Del si jih je pridobil ravno po lokalih, ki smo jih obiskali, ki pa jih mora on po službeni dolžnosti obiskovati vsak dan.

»Če je kaj pri našem delu zoprno, je to zagotovo postopek z vinjenimi osebami. Pijanec misli, da ima vedno prav, se arogantno in predrzno obnaša, še posebej do nas, miličnikov... A tudi mi smo krvavi pod kožo in vsaka nesramnost mora imeti svojo mejo...« pravijo moji spremljevalci, ki so med izvajanjem postopka odločni, a vljudni, nekateri bi rekli »mehki« vse dotlej, dokler oseba, ki jo obravnavajo ne prekorači neke meje. Miličniki, navajeni vsega, jo imajo začrtano mnogo višje kot bi jo imel jaz, če bi bil na njihovem mestu. Mnogo prenesejo in večino žaljivk preslišijo... Pa vendar se ne izplača zlorabljati njihovega potrpljenja, ki ni brezkončno. Kaj lahko se zgodi da tak »ugleden« predrznež konča v prostorih za pridržanje na Povšetovi, za katere pa tisti, ki so jih imeli priliko videti, vedo, da niso niti malo udobni ali prijetni!

Po štirih urah so se skupine vrnile s terena in na skupnem sestanku pregledale rezultate. Podano je bilo kar 26 predlogov sodniku za prekrške od tega 7 zaradi točenja alkoholnih pijač vinjenim osebam in mladoletnikom ter štiri zaradi kršenja javnega reda in miru. Nekaj oseb pa je bilo privedenih na postajo oziroma poslanih v prostore za pridržanje na Povšetovo 5. Organi javne varnosti, so med akcijo odkrili tudi nevarnega kriminalca za katerim je bila razpisana tiralica, drugemu »staremu znancu«, pa so odvzeli avtoradio in zvočnike, za katere se je izkazalo, da so bili pretihotapljeni.

Napočil je že nov dan, ko so miličniki odhajali s postaje, zadovoljni z rezultati akcije, ki je pokazala, da sodi naša občina še vedno med »mirnejše«.

Kljub temu pa ne bi smeli ostati križem rok in se opajati s samozadovoljstvom, kajti vlomi in kraje so že postali naš vsakdan in le z organizirano akcijo vseh občanov in organizacij se jim lahko uspešneje postavimo po robu. Dokler pa samozaščitna zavest ne bo postala sestavni del naših razmišljanj, toliko časa bodo miličniki bolj ali manj osamljeni pri svojem delu, kar pa se odraža tudi pri uspehih zatiranja kriminalitete.

A. DORNIK

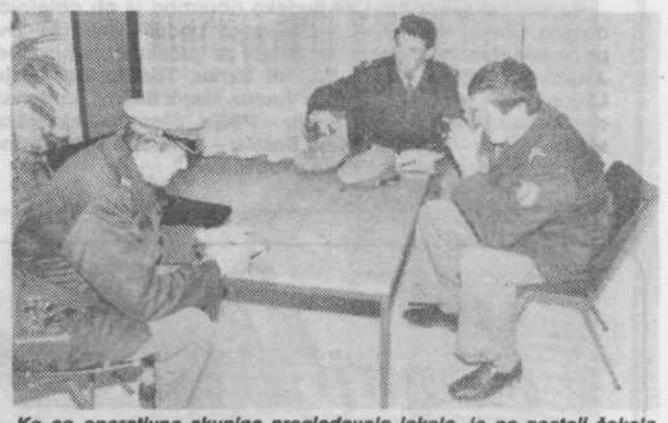

Ko so operativne skupine pregledovale lokale, je na postaji čakala skupina za prevoze, ki je tisti večer imela kar precej dela.

Foto: A. TIHEC

Samozaščita

Če odštejemo vlome, ki so postali običajni ne le za Bežigradom, tatvine koles, ki jih je iz dneva v dan več, lahko zapišemo, da je varnostna situacija v naši občini zadovoljiva. Največ zaslug za to imajo gotovo organi javne varnosti, ki v zadnjem času dosegajo vidne uspehe pri odkrivanju storilcev kaznivih dejanj in pri preventivnem delovanju. Žal smo občani v večini primerov le pasivni opazovalci. V nas še ni zaživela samozaščitna zavest in vse preradi se sami pred sabo opravičujemo: »Le kaj me briga, bodo že poskrbeli miličniki za to, saj so za to plačani«. Pri tem pa pozabljamo, da je miličnikov malo in da ne morejo biti vedno prisotni povsod, kar s pridom izrabljajo delinkventi za svoja dela. Zato bi moral vsak občan delovati samozaščitno in organom javne varnosti javiti, če opazi sumljive osebe ali pa dejanje. Če pa se spomni na miličnike šele tedaj, ko je sam postal žrtev takega ali drugačnega delikta, je običajno že prepozno...

Lokal Vija – vaja na Titovi cesti dviga temperaturo med občani zaradi nepravilno parkiranh avtomobilov na pločniku pred njim. Tu se je akcija začela, miličniki pa so obljubili, da bodo v bodoče še bolj dosledno skrbeli za red pred tem lokalom.

Med akcijo so naleteli tudi na znanega brezdelneža. Izkazalo se je, da ima v avtu vgrajen pretihotapljen radio.

INOVACIJE V ASTRI

Martin je prihranil milijone dinarjev

Martin Štih je prihranil Astrini delovni organizaciji IPI z Jesenic vsaj 60 starih milijonov in to predvsem na račun svoje lastne izumiteljske ali iznajditeljske žilice. V IPI so pred dvema mesecema prejeli okoli 40 ton polietilenskega granulata, ki ga je sicer težko dobiti na trgu. A glej ga zlomka: težko so pričakovali to surovino, v njej pa je bilo precej odstotkov vode, kar pomeni, da je bila za predelavo povsem neuporabna. Razen če... če bi imeli posebni sušilec, ki bi celotno količino osušil tako, da bi voda shlapela in da bi bil granulat popolnoma suh. Toda sušilcev za takšne zadeve v domovini nihče ne izdeluje. Deviz in pravic za uvoz IPI skorajda nima in tudi procedura bi trajala več mesecev. Kaj naj bi medtem počeli v tej DO, kjer sicer izdelujejo polietilenske cevi za linijske vodovode?

Vodja obrata Martin Štih se je domislil (in moral se je), da bi bilo morda dobro skonstruirati sušilec, če ga na trgu ni. Več dni je »gruntal«, hodil okoli granulata in strojev za predelavo (ekstrudorjev) in meril, skiciral po zraku in papirju. Bil je obseden od misli, da bi se vendarle nekaj dalo storiti. Stroji so stali, surovina pa tudi. Vlaga sama od sebe ni hotela iz vreč.

In domislil se je. Napravil je poseben sušilec na električni tok, ki deluje na osnovi ventilatorja, ki piha topel zrak istočasno v korito stroja, kot teče vanj granulat še preden se ga loti polž. »Iznajdba« je neverjetno uspela, saj cevi, ki jih proizvajajo, nimajo nikakršnih posledic vlage. Uspelo je! Ko so prijeli v tej Astrini DO za svinčnik so izračunali, da jim je Martin Štih prihranil vsaj 60 starih milijonov in to najverjetneje deviznih.

B. P.

PREJELI SMO:

»Nove uradne ure« v krajevnih skupnostih

Ob notici v prejšni številki Zbora občanov (»Nove uradne ure v občinski hiši«) bi rada spregovorila o uradnih urah v krajevnih skupnostih. Nekako pred letom in pol je bilo v Ljubljani dogovorjeno, da imajo upravni organi, samoupravne organizacije in skupnosti delovni čas od 8. do 16. ure. Takrat je bežigrajski izvršni svet določil takšen delovni čas oz. v okviru tega tudi uradne ure, tako za upravne organe kot za krajevne skupnosti. Da bo veljal tak delovni čas, so potem sklepali tudi sveti krajevnih skupnosti.

Mislim, da noben svet ni sprejel drugačnega sklepa, toda že po prvih mesecih je bilo opaziti, da posamezne krajevne skupnosti delajo po starem. Ne vem ali je to samovolja zaposlenih ali so sveti ocenili, da je primeren stari način. Dogodilo se mi je celo, ko sem iskala v eni od krajevnih skupnosti socialno delavko, da so mi njeni sodelavci povedali: ona ima drugačen delovni čas (čeprav vsi delajo za isto KS). Vse to me moti, saj bi morali določiti enoten delovni čas in tako tudi uradne ure za vse tiste organizacije, ki imajo delo z občani, zaradi česar so tudi ustanovljeni. V praksi pa je tako, da ima interesna skupnost svoj, krajevna skupnost drug, socialna delavka tretji, upravni organi četrti, razne druge ustanove spet drugačen delovni čas, skratka občan bi potreboval mali leksikon delovnih časov in uradnih ur, če želi v naši občini nekaj opraviti.

K pisanju pa me je vzpodbudila še naslednja samovolja, ki se je dogodila v moji KS. V četrtek, 3. maja, sem imela opravek na krajevni skupnosti, toda vrata sem našla zaklenjena in izobešen listek, da imajo dopust 30. aprila, 3. in 4. maja; skratka: ugotovim, da lahko pridem šele 7. maja.

Občina zahteva, da morajo tudi zasebniki dobiti soglasje, če želijo lokal zapreti zaradi dopusta. Zakaj ne bi to veljalo tudi za ustanove ali pa bi našli kakšen drugačen način razporeditve dopustov, saj krajevne skupnosti ne moreš zapreti kot bife!

Predlagam izvršnemu svetu, da poenoti delovni čas vseh, ki na območju občine delajo z občani. Za začetek pa bi bilo dovolj, če bi spoštovali sprejete sklepe.

POLDI PETRIČ

PIONIRJI NOVINARJI

Obiskali Center za rehabilitacijo sluha in govora

Bežigrajska Zveza prijateljev mladine je letos že drugič pripravila za pionirje – novinarje in ustvarjalce šolskih glasil pestro malo novinarsko šolo. Letos je na njej uspešno nabiralo znanje okoli petdeset bežigrajskih pionirjev. Seznanili so se z vlogo šolskega glasila, z nekaterimi novinarskimi zvrstmi ter z likovno in tehnično opremo glasila. Svoje znanje pa so preizkusili tudi v praksi. Obiskali so namreč svoje sovrstnike v Centru za rehabilitacijo sluha in govora ter skupaj z njimi oblikovali posebno tematsko glasilo o delu in življenjskem utripu v tej ustanovi. Za uspešen zaključek male novinarske šole so si vsi skupaj ogledali sodoben televizijski center Ljubljane.

V. P.